

Theodor Storm,
Mondlicht

Wie liegt im Mondenscheine
Begraben nun die Welt;
Wie selig ist der Friede,
der sie umfängen hält!

Die Winde müssen schweigen,
So sanft ist dieser Schein;
Sie säuseln nur und weben
Und schlafen endlich ein.

Und was in Tagesgluten
Zur Blüte nicht erwacht,
Es öffnet seine Kelche
Und duftet in die Nacht.

Wie bin ich solchen Friedens
Seit lange nicht gewohnt!
Sei du in meinem Leben
Der liebevolle Mond!

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas THEODOR STORM (Teodoro Stormo, *1817-09-14 – †1888-07-04).*

Arg-494-964 (2009-11-07 19:28:06)

Theodor Storm,
Lunlumo

tradukita de Manfredo Ratislavo

Ripozas jen la mondo
En lumo de la lun’;
Kaj kia pac’ beata
ĝin ĉirkaŭtenas nun!

La vento nur susuras,
Apenaŭ movas sin,
En tiu milda brilo
Ekdormas je la fin’.

Kaj kio ne ekfloris
Dumtage sub la sun’,
Malfermas la kalikojn,
Odoras nokte nun.

Al tiu pac’ delonge
Ne kutimiĝis mi!
Amplena luno estu
en mia vivo vi!

*Traduko de la Germana poemo “Mondlicht” de THEODOR STORM (Teodoro Stormo, *1817-09-14 – †1888-07-04) en Esperanton de MANFREDO RATISLAVO (Manfred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio, *1938-11-04).*

Arg-494-965 (2009-11-07 19:37:14)

Mi, Manfred Retzlaff, esperantigis tiun ĉi poemon en la 13/14a de Aprilo de 2002.